

[Ib Christensen]

hvor vi dog må sætte adskillige spørgsmålstegn.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først takke for de imødekomende bemærkninger, der har været fra en række ordførere på det politiske område, altså i henseende til tilslutning til forslagene sigter. Det kom jo først og fremmest fra SF og DKP og det radikale venstre, delvis også fra kristeligt folkeparti og retsforbundet. Så havde hr. Glistrup nogle bemærkninger om den sproglige klarhed, som jeg da også gerne vil takke for. Jeg håber, at vi ikke får reprimander fra formanden, fordi hr. Glistrup mener, at vi har udtrykt os sprogligt klart.

Fra de øvrige partier var det jo så som så. Jeg registrerede forskellen i socialdemokratiets holdning på det eneste af gengangerforslagene fra sidste år, nemlig fondsforslaget. Sidste år var det en helt anderledes klar og positiv holdning. Vi oplever her det samme, som vi oplevede med en mindre skattebuket i efteråret, at socialdemokratiet simpelt hen ikke tør stå ved det, de sagde for et års tid siden. Det til trods for, at her i de sidste dage har den socialdemokratiske skatteudvalgsformand, hr. Hjortnæs, i meget høj grad været inde på de samme ideer om begrænsning af fradragene, helt konkret på dette med kapitalpensionen, og har argumenteret udmærket for den sag, først efter at vi har stillet forslaget ganske vist. Men det gør det da ikke ringere. Det vil man ikke rigtig stå ved. Det skal sådan skydes hen, og man taler om sine egne ideer, om den samlede store reform. Det er karakteristisk også for andre partiers holdning, at nu skal det pludselig være en belastning, at man kommer med konkrete forslag. Men når andre er kommet med mere omfattende beslutningsforslag om, at der skal ryddes op i fradragjunglen, så har man sagt: det dér kan man jo ikke tage stilling til. Det er jo alt godt fra havet. Vi må jo se de konkrete forslag. Så kommer der her 7 konkrete forslag, delvis om oprydning i fradragjunglen og delvis om anden form for vanskeliggørelse af skatteunddragelser, og så siger man: ja men det er jo taget ud af sammenhæng. Vi kan jo ikke forholde os til de enkelte konkrete ting. De skal jo ind i en samlet reform.

Jeg må registrere, at der ikke var noget egentligt tilsagn fra socialdemokratiet på et eneste af de 7 punkter. Det samme må jeg registrere om partiet venstre, om konservativt, om CD, og det ved man så ude omkring, at her er de konkrete områder nævnt eller nogle af dem. Alle disse partier siger ved enhver given lejlighed, at de da meget gerne medvirker til at rydde op i fradragjunglen og meget gerne medvirker til at bekæmpe skatteunddragelser, det har de altid gjort. Men vi ser nu for jeg ved ikke hvilken gang, at når der så ligger konkrete forslag om det, så er man ikke hjemme.

Jeg vil godt sige noget specielt om fremskridtspartiets holdning til dette, for jeg synes, at hr. Glistrup har fået anbragt sig i noget af et dilemma med sit eget image. Hr. Glistrup har jo forsøgt at forklare sin skattemæssige optræden med sådan en frihedskæmperrolle. Det var for at afsløre disse fiduser, det var for at vise, at lovgivningen måtte laves om, at hr. Glistrup gjorde det. Når vi så kommer og siger: o.k., lad os lave lovgivningen om, er det ikke så meget disse 7 forslag, men de 3 direkte skattecirkusforslag, vi havde fremme i november. Hvad gør så hr. Glistrup? Han siger, jeg vil ikke være med til at lave dem om. Men han prøver altså, måske lidt bagklogt, kan man have formodningen om somme tider, at sige, at provokationen i 1971 blev fremsat netop for at få lavet lovgivningen om.

Det minder mig lidt om – man må undskylde billedet, men hr. Glistrup har selv lagt op til det – de værnemagere, der fik frihedskæmperarmbindet på meget sent den 4. maj om aftenen, og som i øvrigt fungerede fuldstændig videre både med den ideologi og med den pengemæssige og politiske praksis, de havde haft hele tiden indtil den 4. maj om aftenen.

Fondsforslaget er den eneste genfremstættelse i denne her omgang, men hertil siger hr. Ellemann-Jensen så, at det er aldeles unødigt med en genfremstættelse, for vi sagde jo noget om det sidst, og man ved, at man vil afvente et udvalg.

Nu skal jeg gerne begrunde, hvorfor vi har genfremsat det. For der er jo sket noget siden sidst, som vist var den 2. april sidste år. Dengang mente de fleste ordførere, at det ikke kunne være rigtigt, at det forholdt sig sådan med fonds, som vi havde beskrevet